

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/527/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615217686
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615217686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Jarmily Čabaiovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. K., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXX/XX, E., zastúpený O.. Ivetou Višňovskou, advokátkou, so sídlom Radničné námestie 4, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 3.420,90 Eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovaného, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 2. augusta 2016, č. k. 9C/419/2015-84

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku tak, že vzájomnú žalobu v časti o zaplatenie sumy 877,64 Eur, zamietá.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému 100 % trov konania o žalobe žalobcu a žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovaného, nepriznáva.

M e n í rozsudok vo výroku o poplatkovej povinnosti žalobcu tak, že žalobca je povinný zaplatiť súdny poplatok za vzájomnú žalobu v sume 99,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol o žalobe žalobcu tak, že konanie o nej zastavil (I), rozhodol o vzájomnej žalobe žalovaného tak, že určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru na základe zmluvy č. 0023974879 zo dňa 11.4.2008 (II) a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 877,64 Eur (III), rozhodol tiež o trovách konania priznaním nároku na ich náhradu v celom rozsahu žalovanému (IV) a nakoniec rozhodol tiež o poplatkovej povinnosti žalobcu za vzájomnú žalobu žalovaného v sume 152,- Eur (V).

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol o žalobe, ktorou sa pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (VÚB, a.s.) a po pripustení zámene subjektov uznesením zo dňa 15.12.2015, žalobca, domáhal zaplatenia úverovej pohľadávky zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 11.4.2008 (ďalej tiež len „úverová zmluva“). Podaním zo dňa 22.7.2016 vzal žalobca túto žalobu v celom rozsahu späť a súd prvej inštancie konanie o nej zastavil.

3. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tiež o vzájomnej žalobe, ktorou sa žalovaný domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, argumentujúc pritom nedostatkom obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa zák. č. 258/2001 Z. z. a predpoklade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru tiež i vrátenia sumy, ktorú tvrdil, že zaplatil nad rámec mu poskytnutých peňažných prostriedkov.

4. Prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k určovacej časti vzájomnej žaloby skutkovo vyšiel zo zistenia, že úverová zmluva neobsahovala údaj úrokovej sadzby a o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a s použitím zák. č. 258/2001 Z. z. právne uzavrel, že pre tieto obsahové nedostatky je úverová zmluva bezúročná a bezpoplatková v zmysle ust. § 3 uvedeného zákona. Na podklade tohto záveru potom prvoinštančný súd vyvodil povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi peňažné prostriedky len v takom rozsahu, v akom mu boli skutočne poskytnuté. Po zistení, že žalovanému bola poskytnutá spolu suma 1.068,06 Eur a vrátil spolu sumu 1.945,70 Eur, peňažný rozdiel v sume 877,64 Eur prvoinštančný súd uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému.

5. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. plným procesným úspechom žalovaného v spore. Vzhľadom na oslobodenie žalovaného od súdnych poplatkov a procesný neúspech žalobcu vo vzťahu k obom nárokom, uplatneným vzájomnou žalobou, súd prvej inštancie s použitím ust. § 2 ods. 2 zák. č. 72/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov uložil žalobcovi poplatkovú povinnosť za vzájomnú žalobu v sume 152,- Eur.

6. Len proti výroku rozsudku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 877,64 Eur (III) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v tomto výroku zmenil tak, že vzájomnú žalobu žalovaného v tejto časti zamietne. Výroky rozsudku o čiastočnom zastavení konania (I) a o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (II) neboli odvolaním napadnuté. V týchto výrokoch rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 C.s.p., a preto neboli v odvolacom konaní preskúmané.

7. V odvolaní žalobca vytkol napadnutému rozsudku nedostatočné zdôvodnenie spôsobu právneho posúdenia peňažného nároku žalovaného; postrádal v tomto zmysle predovšetkým vyjadrenie jeho konkrétnej právnej kvalifikácie. Pre absenciu náležitého odôvodnenia žalobca namietal, že je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, z tohto dôvodu mu je znemožnené proti záverom súdu prvej inštancie skutkovo a právne argumentovať a týmto postupom mu podľa jeho námietky bola odňatá možnosť konať pred súdom. I napriek tejto výhrade k správnosti postupu súdu prvej inštancie žalobca vzniesol proti napadnutému výroku rozsudku i vecné výhrady. Namietal predovšetkým nesprávnosť skutkových zistení a právnych úvah vedúcich k záveru o jeho vecnej legitimácii k povinnosti vrátiť žalovanému to, čo zaplatil nad rámec poskytnutých peňazí. Poukázal na to, že účastníkmi právneho vzťahu z úverovej zmluvy boli Consumer Finance Holding, a.s. (pozn. odvolacieho súdu: správne VÚB, a.s.) ako veriteľ a žalovaný v hmotnoprávnom postavení dlžníka, že on nadobudol len pohľadávku voči žalovanému postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Všetky úhrady, ktoré žalovaný na úhradu úverového záväzku vykonal, boli pritom nesporne realizované do času postúpenia pohľadávky. Z toho žalobca vyvodzoval, že aj v prípade, ak by žalovaný preukázal zaplatenie sumy 877,64 Eur, čo však podľa jeho námietky smerujúcej k správnosti hodnotenia dôkazov neurobil, a aj v prípade, ak by toto plnenie malo byť právne kvalifikované ako bezdôvodné obohatenie, čo však vo svojej argumentácii odmietol, je vylúčené, keďže peňažnú sumu žalobca neprijal, aby za bezdôvodné obohatenie zodpovedal on. Žalobca obsahom svojich odvolacích námietok uplatnil podľa posúdenia odvolacieho súdu odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p.

8. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu v podstatnom pripojil k skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, ktoré bez výhrad považoval za správne a odmietol námietku žalobcu k jeho postupu, ktorým malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Bez vecnej argumentácie žalovaný vyjadril tiež nesúhlas s názorom žalobcu o nedostatku jeho vecnej legitimácie a konštatoval v tejto súvislosti, že v prípade plnenia žalovanému má žalobca možnosť uplatňovať si nárok voči pôvodnému žalobcovi.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadisk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa

týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Vecne nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie nemohol byť odvolacím súdom potvrdené v zmysle ust. § 387 ods. 1 a contrario C.s.p. a nakoľko zároveň neboli splnené zákonné predpoklady pre jeho zrušenie (§ 389 C.s.p.) v súlade s ust. § 388 C.s.p. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o peňažnej povinnosti žalobcu a v závislých výrokoch (§ 379 C.s.p.) o trovách konania a o poplatkovej povinnosti žalobcu, zmenil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.3.2018 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

10. Žalobca vymedzením odvolacích dôvodov proti vyhovujúcemu výroku napadnutého rozsudku, učinil predmetom odvolacieho prieskumu tiež správnosť spôsobu právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, pričom odvolacími námietkami v tomto zmysle ťažiskovo upriamil pozornosť na otázku správnosti jeho záveru o vecnej legitímácii žalobcu vo vzťahu k uplatnenému nároku žalovaného. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

11. S odvolateľom možno súhlasiť v tom, že v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje formálna právna kvalifikácia žalovaným uplatneného nároku na zaplatenie sumy 877,64 Eur; i napriek tomu však možno podľa úvah odvolacieho súdu bez väčšieho úsilia z v odôvodnení vyjadrených úvah vyvodit', že túto sumu prvoinštančný súd považoval po posúdení úveru ako bezúročného a bezpoplatkového za zaplatenú žalovaným nad rámec jeho právnych povinností, vyplývajúcich zo zák. č. 258/2001 Z. z., a teda bez právneho dôvodu. Povinnosť vydať takto neprávom prijaté plnenie potom podľa posúdenia odvolacieho súdu priamo vyplýva z ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Rovnako dôležité ako toto formálne posúdenie nároku uplatneného vzájomnou žalobou žalovaného bolo zodpovedanie otázky, či nositeľom povinnosti, plnenia ktorej sa žalovaný domáhal, je práve žalobca, ktorý nepochybne nebol účastníkom úverového vzťahu a do konania vstúpil namiesto pôvodného veriteľa - VÚB, a.s. po tom, čo od neho zmluvou nadobudol pohľadávku voči žalovanému, ktorá bola v tom čase predmetom už prebiehajúceho konania. Túto skutočnosť si dostatočne razantne zrejme neuvedomil už žalovaný pri uplatnení nároku vzájomnou žalobou, v ktorej tvrdil, že žalovanú sumu zaplatil žalobcovi (str. 5 podania žalovaného zo 4.5.2016) i keď časové súvislosti a i skutočný prijímateľ jeho platieb inak neboli medzi stranami sporné. Súd prvej inštancie vo vzťahu k týmto skutkovým okolnostiam vo svojom rozhodnutí vyšiel z toho, že žalovaný úverovú zmluvu uzavrel s VÚB, a.s. (bod 8 odôvodnenia), že na základe tejto zmluvy prostredníctvom „pôžičkovej karty Quatro“ žalovaný čerpal prostriedky v období od 23.1.2009 do 5.9.2011 spolu v sume 1.086,06 Eur a že v období od 17.1.2009 do 9.5.2012 postupne zaplatil VÚB, a.s. spolu sumu 1.945,70 Eur (bod 10 odôvodnenia). Súd prvej inštancie v tejto súvislosti v bode 2 odôvodnenia zároveň konštatoval, že žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému až na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.10.2015. Tieto skutočnosti nevyhnutne vyúsťujú do záveru, že teda peňažnú sumu 877,64 Eur zaplatil žalovaný nie žalobcovi, ako to tvrdil na odôvodnenie svojej žaloby, ale nad akúkoľvek pochybnosť VÚB, a.s. Súd prvej inštancie napriek tomu, že z tohto zistenia v napadnutom rozsudku vyšiel, neuvedomil si dostatočne jeho dosah pre hmotnoprávne posúdenie uplatneného nároku žalovaného z pohľadu vecnej legitímácie žalobcu.

13. Vecná legitímácia vo všeobecnosti vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna

zo strán konania nenamieta. Nedostatok vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného) je vždy bez ďalšieho dôvodom pre zamietnutie žaloby. Vo všeobecnosti pasívna vecná legitímácia prislúcha osobe, ktorá je žalobcom označená za nositeľa určitej subjektívnej hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom sporu a ktorej zodpovedá hmotnoprávne oprávnenie žalobcu, ktorého sa voči pasívne legitimovanej osobe domáha.

14. Podľa ust. § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa ust. 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju požiadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou požiadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa ust. § 531 Občianskeho zákonníka, kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. (2) Kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi. (3) Zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.

18. Podľa ust. § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

19. Podľa ust. § 534 Občianskeho zákonníka, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

20. Z citovaných ustanovení zákona vyplývajú vo vzťahu k posúdeniu pasívnej vecnej legitímácie žalobcu k vzájomnou žalobou uplatnenému peňažnému nároku žalovaného dve podstatné skutočnosti. Tou prvou je, že právo veriteľa na plnenie a jemu zodpovedajúca povinnosť dlžníka plniť vznikajú len na základe právom aprobovaných skutočností, medzi inými tiež zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Tou druhou je skutočnosť, že bez prejavenej vôle účastníkov právneho vzťahu (dlžníka a veriteľa) zmena dlžníka, bez ohľadu na právny dôvod vzniku záväzku, zásadne (až na výnimky nevzťahujúce sa prejednávanej vec) nie je možná. To potom ďalej znamená, a je to tiež výslovne vyjadrené v už citovanom ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že pri postúpení požiadávky dochádza len a výlučne k zmene veriteľa konkrétne postúpenej požiadávky a nie tiež k prevzatí záväzku ani ku komplexnému prechodu práv a povinností vo význame hmotnoprávneho nástupníctva. S postúpenou požiadávkou v žiadnom prípade neprechádzajú na postupníka tiež záväzky postupcu, hoc pochádzajú z toho istého právneho vzťahu ako postupovaná požiadávka. Pri postúpení požiadávky bez dohody účastníkov týkajúcej sa i záväzkov žiadnom prípade rovnako nedochádza k zmene zmluvných strán (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14. októbra 2010, sp. zn. 3 Obdo 7/2009).

21. Premietnutím týchto všeobecných východísk na posudzovaný prípad odvolací súd uzaviera, že pokiaľ žalovanému prípadne i vzniklo právo na vrátenie sumy zaplatenej nad rámec prijatých peňazí, nad akúkoľvek pochybnosť tomuto právu zodpovedajúca povinnosť spočívala na VÚB, a.s., ktorá jediná bola v právnom vzťahu so žalovaným a ktorá od neho i výlučne spornú sumu prijala. Túto povinnosť žalobca v žiadnom prípade neprevzal od VÚB, a.s. na základe zmluvy o postúpení požiadávok, uzavretej medzi nimi dňa 1.10.2015 a nakoľko žalovaný inú zaväzujúcu skutočnosť netvrdil a vo svojej argumentácii neuviedol ani iný právny spôsob akým mal žalobca záväzok od VÚB, a.s. prevziať alebo mal tento naňho prejsť, možno podľa úvahy odvolacieho súdu v okolnostiach prípadu dospieť k záveru, že nad akúkoľvek pochybnosť žalovaný nemá právo na zaplatenie uplatnenej peňažnej sumy voči žalobcovi. Žalobca teda vo vzťahu k tomuto nároku rozhodne nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom a len z tohto dôvodu, bez potreby zaoberať sa v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov tiež ďalšími odvolacími námietkami žalobcu, keďže bez ohľadu na výsledok ich posúdenia by už i tak nemali dosah

na spôsob rozhodnutia o odvolaní, odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že vzájomnú žalobu žalovaného v časti o zaplatenie sumy 877,64 Eur, zamietol.

22. Vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku, v súlade s ust. § 396 ods. 2 C.s.p. rozhodol odvolací súd o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a nakoľko rozhodnutie o odvolaní proti meritórnej časti napadnutého rozsudku malo dosah tiež na správnosť závislého výroku o poplatkovej povinnosti žalobcu, odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie aj v tejto jeho časti postupom podľa ust. § 12 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov.

23. Podľa ust. § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa ust. § 256 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.(2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane

26. Žalobca späťvzatím žaloby bez toho aby tento procesný úkon vyvolal žalovaný svojím správaním sa po začatí konania, procesne zavinil zastavenie konania. Za tohto stavu vzniklo právo na náhradu trov konania o žalobe žalobcu v celom rozsahu žalovanému v zmysle citovaného ust. § 256 ods. 1 C.s.p. Pokiaľ ide o vzájomnú žalobu, v jej časti smerujúcej k určaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol žalovaný úspešný a naopak v jej časti o uloženie peňažnej povinnosti bol úspešný žalobca. Nakoľko tento čiastočný úspech oboch strán vzhľadom na povahu oboch nárokov nebolo možné kvantifikovať a cez to náhradu pomerne rozdeliť, odvolací súd s použitím citovaného ust. § 255 ods. 2 C.s.p. vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

28. V súlade s citovaným ustanovením zákona súd prvej inštancie správne zaťažil poplatkovou povinnosťou za vzájomnú žalobu žalovaného, ktorý bol v konaní od platenia súdnych poplatkov oslobodený podľa ust. § 4 ods. 2 písm. u) uvedeného zákona, procesne neúspešného žalobcu. Pokiaľ však ide o výšku poplatkovej povinnosti, vzhľadom na zmenu zaväzujúceho výroku a zamietnutie vzájomnej žaloby v tejto jej časti odvolacím súdom, bol žalobca v konečnom dôsledku procesne neúspešný len čo do ostatnej časti vzájomnej žaloby. Za žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, keďže jej predmet nemožno oceniť peniazmi činí súdny poplatok podľa Položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu č. 1 zák. č. 71/1992 Z. z. 99,50 Eur. V tomto rozsahu odvolací súd zmeňujúcim rozhodnutím uložil žalobcovi poplatkovú povinnosť za vzájomnú žalobu žalovaného.

29. Meritórnym predmetom odvolacieho konania bol na základe odvolania žalobcu len výrok rozsudku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 877,64 Eur. Zmena tohto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie a zamietnutie vzájomnej žaloby žalobcu v tejto časti predstavuje plný procesný úspech žalobcu v odvolacom konaní a preto s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)